

Politik Bilim

Bilim İnsanlarımızın Toplumsal Sorumluluğu...

Aykut Göker

<http://www.inovasyon.org>; hagoker@ttmail.com

Prof. Dr. Fatih Hilmioğlu'nun, o çok acı gününde karşılaştığı muameleye bile tepki göstermeyen bilim insanı akıl tutulmasındadır; ama yine de soralm...

Köyden kente, küçük kentten büyük kente, bir bölgeden bir başka bölgeye göç hâlâ sürüyor. Toplumsal ve kültürel altüst oluşu da beraberinde getirerek...

Meğer çoğumuz kimiksizmişiz; şimdi hepimiz bir kimlik, bir köken arıyoruz... Hem de bunca uygarlığın, bunca halkın harmanlandığı bir coğrafyada... Eskiden hiç olmazsa bazılarımız, asıl meselenin Kürt, Türk, Laz, Çerkez, bütün emekçiler için yaşanılabilir bir dünya kurmak olduğunu sanırdık; şimdi üstünde durduğumuz tek konu 'ulusal kimlik' meselesi... Üstelik bu mesele üzerine oturtulan düşük yoğunluklu bir savaşta çocuklarımızı birbirleriyle vuruşturuyoruz. Onların da ezici çoğunluğu emekçilerin çocukları...

Lâik bir Cumhuriyet olarak, İslâm toplumlarının on ikinci yüzyıldan bu yana tersine dönen kaderinden kendisini kurtaran ilk İslâm toplumunun bizim toplumumuz olacağını umuyorduk. Bir de ne görelim, bir cemaat siyasî iktidarın ortaklarından... Yükseköğretim ve temel eğitimden başlayarak lâikliğin temelleri yerinden oynatılıyor. Bu bir yana, yeniden ve hızla mezhepçilik batağına kayıyoruz. Bu kayışta ulusal sınırlar ortadan kalkar. Onun için Suriye'deki Şiîlik - Sünnîlik çatışmasının tam da göbeğindeyiz. Sünnî muhalif güçlere fiilî destek sağlıyoruz. Şiî İran'la aramızda tarih tekerrür etti, edecek...

Bu coğrafyada kültürel altüst oluşlara, ulusal kimlik arayışlarına eklenen mezhepsel ayrışmalarla ülke olarak varlığımızı sürdürmek imkânsız... Akla ihtiyacımız var.

Doğal olarak gözlerimizi aklın ışığını yansıtacak bir kuruma çeviriyoruz. Çünkü o kurumun, aklı merkez alan bir yörünge çizdiğini biliyoruz. Aklın ışığını yansıtırsa yansıtırsa o kurum yansıtır. O kurum üniversitedir. Bilim insanlarımızdan aklın ışığını yansıtılmalarını bekliyoruz.

Sizler, evreni, kuracağınız matematik modeller yardımıyla bir bütün olarak kavrayabilmek ya da toplumu ve insanı bu kez matematik modeller kurarak değil ama yine de bir bütün olarak kavrayabilmek için uğraşıyor olabilirsiniz. Bütün zihinsel yeteneklerinizi, zaman ve enerjinizi buna ayırmış olabilirsiniz. Saygı duyarız.

Büyük bir olasılıkla bu uğraşınızı ya ülkemizin ya da bir başka ülkenin üniversitesinin çatısı altında sürdürüyorsunuzdur. Çalıştığımız o kurum, evrenin insan zihninde henüz çözüme kavuşmamış, insanoğlu için sır olan kara kutularının aydınlığa kavuşacağı yerdir. İnsanoğlunun akıl erdiremediği için, varlığını aklın ötesindeki bir mutlak güce zincirlediği evrenin, o zinciri kırıp insan zihninde de özgürlüğüne kavuşacağı yerdir, üniversite. Evren özgürlüğüne kavuşurken insanoğlunun da artık parçası olduğu bütünü kavrayamama aczinden kurtulacağı; onun da özgürlüğüne kavuşacağı yer... Ve o üniversite, insanoğlunun parçası olduğu toplumu ve aynı zamanda kendisini de tam olarak anlayabilmesinin yol ve yordamını ortaya koyabilecek olan yerdir. Onun için üniversite yalnızca bir saygı odağı değil; insanlığın geleceği için de umut kaynağıdır. Çatısı altında çalışan bilim insanı da öyle...

Üniversitenin varlık nedeni, elbette bu evrensel misyondur. Bilim insanı da bu misyon için var... Ama yine de insanoğlu, üniversiteden, karşılaştığı yakıcı sorunlara da aklın ışığını yansıtmasını bekliyor. Buna muhtaç... Dedim ya, ülkemiz insanı da öyle... Bu beklentiye yanıt vermek sizin toplumsal sorumluluğunuzdur.

Türkiye’de, ‘dinsel dogma’ yapma uydusu fırlatılalı çok oldu; misyonu, akıl merkezli öğretim sisteminde aklın ışığını kesmek... Misyonunu yerine getireceği yörüngeye oturdu oturacak; ‘akıl tutulması’ başladı başlayacak. Çok saygı duyduğumuz bilim insanlarımız, çoğunuzdan ses çıkmıyor. Yoksa ‘tam akıl tutulması’ başlamadan sizin aklınız mı tutuldu?

CBT. 16 Kasım 2012